

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Dvorana Pavla VI.
Srijeda, 7. kolovoza 2024.*

[Multimedia]

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Ciklus katehezâ: Duh i Zaručnica. Duh sveti vodi Božji narod ususret Isusu, našoj nadi. 5.
„Utjelovljen po Duhu Svetom od Marije Djevice“. Kako začeti i donijeti na svijet Isusa

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnjom katehezom ulazimo u drugu fazu povijesti spasenja. Nakon što smo promatrali Duha Svetoga u djelu stvaranja, nekoliko ćemo ga tjedana promatrati u djelu Otkupljenja, odnosno Isusa Krista. Prelazimo, dakle, na Novi zavjet i promatramo Duha Svetoga u Novome zavjetu.

Današnja tema je Duh Sveti u utjelovljenju Riječi. U Lukinom Evanđelju čitamo: „*Duh Sveti sići će na te – odnosno Mariju – i sila će te Svevišnjega osjeniti*“ (1, 35). Evanđelist Matej potvrđuje tu temeljnu činjenicu koja se tiče Marije i Duha Svetoga riječima da Marija „*nađe se trudna po Duhu Svetom*“ (1, 18).

Crkva je prihvatila tu objavljenu datost i brzo je stavila u središte svoga Simbola vjere. Na Ekumenskom koncilu u Carigradu iz 381. godine – onom na kojem je definirano božanstvo Duha

Svetoga – taj je članak ušao u obrazac Vjerovanja, koje se naziva upravo Nicejsko-carigradskim, i to je ono koje molimo na svakoj misi. U njemu se kaže da Sin Božji „utjelovio se po Duhu Svetom od Marije Djevice: i postao čovjekom“.

To je dakle ekumenska datost vjere, jer svi kršćani ispovijedaju zajedno taj isti Simbol vjere. Katolička je pobožnost od pamtivijeka iz nje crpila jednu od svojih dnevnih molitava: *Anđeo Gospodnji - Angelus*.

Taj članak vjere temelj je koji nam omogućuje govoriti o Mariji kao *Zaručnici par excellence*, koja je *slika Crkve*. Naime, Isus - piše sveti Lav Veliki – „kao što je rođen po Duhu Svetom od majke djevice, tako Crkvu, svoju neokaljanu Zaručnicu, čini plodnom životnim dahom istoga Duha“ [1]. Taj je paralelizam preuzet u dogmatskoj konstituciji *Lumen gentium* Drugoga vatikanskog sabora, u kojoj se kaže sljedeće: „U vjeri i poslušnosti ona je na zemlji rodila samoga Sina Očeva, i to ne poznajući muža, osjenjena Duhom Svetim. [...] Promatrajući njezinu tajanstvenu svetost i nasljeđujući njezinu ljubav te odano ispunjujući Očevu volju, sama Crkva također postaje majkom po vjerno primljenoj Božjoj riječi. Propovijedanjem i krstom ona, naime, na novi i besmrtni život rađa djecu začetu po Duhu Svetom i rođenu od Boga, (brr. 63,64).

Zaključimo s praktičnim razmišljanjem za naš život, na koje upućuje inzistiranje Svetoga pisma na glagolima „začeti“ i „roditi“. U Izaijinom proroštvu slušamo: „*Evo, djeвица će začeti i roditi sina*“, (7, 14), a Anđeo kaže Mariji: „*začet ćeš i roditi sina*“ (Lk 1, 31). Marija je najprije začela, a zatim rodila Isusa: najprije ga je primila u sebe, u srce i tijelo, potom ga je donijela na svijet.

To vrijedi i za Crkvu: ona najprije prihvaća Božju riječ, pušta je da „govori njezinu srcu“ (usp. *Hoš* 2, 16) i „ispuni njezinu utrobu“ (usp. *Ez* 3, 3), prema dvama biblijskim izrazima, da bi je potom donijela na svijet životom i propovijedanjem. Druga radnja je besplodna bez prve.

Mariji koja je pitala: „Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?“, anđeo je odgovorio: „*Duh Sveti sići će na te*“ (Lk 1, 34-35). I Crkva, suočena sa zadaćama koje nadilaze njezine snage, nekako spontano postavlja isto pitanje: „Kako je to moguće?“. Kako je moguće navješćivati Isusa Krista i njegovo spasenje svijetu koji naizgled traži samo blagostanje u ovom svijetu? I odgovor je također isti kao i nekoć: „*primit ćete snagu Duha Svetoga [...] i bit ćete mi svjedoci*“ (Dj 1, 8). To je uskrsli Isus rekao apostolima, gotovo istim riječima upućenim Mariji pri Navještenju. Bez Duha Svetoga Crkva ne može ići naprijed, Crkve ne raste, Crkva ne može propovijedati.

To što se kaže o Crkvi općenito, vrijedi također za svakog od nas, vrijedi za svakog pojedinog krštenika. Svaki se od nas ponekad u životu nađe u situacijama koje nadilaze naše snage i zapita se: „Kako da se nosim s ovom situacijom?“. U tim slučajevima pomaže prisjetiti se i ponoviti u sebi ono što je anđeo rekao Djevici prije nego će otići od nje: „*Ta Bogu ništa nije nemoguće*“ (Lk 1, 37).

Braćo i sestre, nastavimo i mi svaki put svoje putovanje s tom utješnom sigurnošću u našim

srcima: „Bogu ništa nije nemoguće“. A ako budemo to vjerovali, činit ćemo čuda. Bogu ništa nije nemoguće.

-----

[1] Discorso 12° sulla Passione, 3, 6: PL 54, 356.

Pozdrav talijanskim vjernicima

Izražavam srdačnu dobrodošlicu hodočasnicima talijanskog govornog područja. Posebno pozdravljam vjernike iz župa Castelbaldo, Masi, Piacenza d'Adige i Locri i nadam se da će hodočašće u Rim svima ojačati vjeru.

Moj pozdrav mladim, bolesnima, starijima i mladencima nadahnut je blagdanom Preobraženja Kristova koji smo jučer proslavili, danom u kojem smo se spomenuli također smrti mog časnog predšasnika svetog Pavla VI. Gospodinovo lice obasjano sjajem neka bude izvor nade i utjehe za sve vas.

Svim upućujem blagoslov!

APEL

I dalje s velikom zabrinutošću pratim prilike na Bliskom istoku i ponavljam apel svim uključenim stranama da se sukob ne proširi i da hitno prestane vatra na svim bojištima, počevši od Gaze, gdje je humanitarna situacija vrlo teška i neodrživa. Molim se da iskrena potraga za mirom ugasi svađe, da ljubav pobijedi mržnju i da se osвета razoruža oprostom.

Molim vas da se pridružite mojoj molitvi i za izmučenu Ukrajinu, Mjanmar, Sudan: da ta stanovništva, koja su izložena tako teškoj kušnji rata, uzmognu brzo pronaći toliko željeni mir.

Ujedinimo naše napore i molitve za uklanjanje etničke diskriminacije u regijama Pakistana i Afganistana, posebice diskriminacijâ ženâ.